

Simon Gergolet

Nogomet proti interesom

Ravno pred začetkom svetovnega prvenstva v Nemčiji je italijanski nogometni svet pretresla huda novica. Veliko številko tekem iz prejšnjega prvenstva A lige je bilo ponarejenih, domenjenih ali po krivem sojenih. Glavni krivec pri tem je bil Luciano Moggi, generalni direktor zmagovitega Juventusa. Zanimivo je, da je bil tudi pri vodstvu Napolija, ko je ta z Maradono zmagal edini dve prvenstvi. Naključje... Vsekakor ekipa, ki se je letos uvrstila na prvo mesto v italijanski A ligi, bo naslednje leto "za kazen" verjetno izpadla iz glavne italijanske lige za vsa ilegalna pogajanja s sodniki in igralci, "scudetto" pa ji skoraj gotovo ne bo pripisan. Kdor je podrobno sledil zadnjim prvenstvom, si je kaj takega lahko v tihem pričakoval, saj je gotovo mnogokrat pomislil, da sodniki drugače sodijo majhnim, pokrajinskim moštvom kot pa velikim in močnim enajstericam. Znotraj škandala so vpletene tudi Lazio, Milan in Fiorentina, vse politično močne ekipe. Sedaj, ko je prišla na dan resnica glede zadnjih prvenstev, se vsi čudimo temu, kar se je zgodilo, čeprav smo nekako vedeli, kaj se lahko dogaja v nogometnem svetu. Razveljavljeni goli, nesmiselni off-sideji, Pessotto v reprezentanci, rumeni in rdeči kartoni so bili prepogosto v korist bogatejših, da bi ne bilo suma o nepravilnostih. Vse to je prišlo na dan preko telefonskih pogovorov, ki jih je

imel dvotretjinski delež črnobeke Trojice (Moggi in Giraud, Bettega ni vključen) z izbiratelji sodnikov tekem (Bergamo in Pairetto), počasi pa prihaja na dan tudi veliko drugih imen sodnikov in stranskih sodnikov, športnih in tehničnih direktorjev. Moggijevi mobilni telefoni so ohranjali stike z vsem, kar je bilo potrebno. In to v primeru, ko je bilo treba zmagati ali ko je bilo treba poskrbeti, da ne nastane prevelik škandal, če je bila Juventus dodeljena blagodušna enajstmetrovka. Dovolj je bilo poklicati Biscardiya in nekaj novinarjev, pa je bilo vse urejeno. Sedaj začnejo tudi ljudje razumevati, zakaj prvenstvo nosi ime "Serie A Tim". Biscardi pa nas zaradi tega škandala zapušča. Ne bomo ga več gledali vsak ponedeljek na običajnem Procesu. Spomnili pa se ga bomo za vedno po zaslugi prelepih biserov kot: "Ne govorite vsi skupaj, dajte po 2 ali 3 hkrati".

Sodbe bodo izrečene v precej kratkem času, saj je treba pripraviti lige in ekipe za naslednje leto. Najstrožja kazen bo gotovo namenjena Juventus, skoraj gotovo bo nameščena v nižjo kategorijo, lahko pa bo kazen zelo huda in moštvo bo prestavljeno za več stopenj. Standrežci že nestrpnost čakajo Juventus-Juventina, vsekakor pa se zdi ta vizija preveč ekstremna, bolj realistična pa je možnost derbyja Juve-Napoli v B ligi. Milan, Lazio in Fiorentina bodo doživele manjše ukrepe, težko bodo izpadle, čeprav novi telefonski pogovori bi lahko odprli nova obzorja. Najverjetneje bodo imele le nekaj točk kazni v naslednjem prvenstvu. Izmed velikih ekip se Inter ničesar ne boji. Glede njene totalne nedolžnosti pričajo končne lestvice prvenstev zadnjih 15 let, torej vsak dvom je odveč.

Kam pa je izginil ves športni lojalni duh? Fair play? Kje je igra, kje so šampijoni, driblingi, goli? (Champions League ne šteje kot odgovor.) Pravi nogomet ni trenutno dosegljiv, govori se samo o juridičnih postopkih, ekonomske plati te afere

Robi Jakomin, Kras (drugo mesto na fotografiskem natečaju Skk-Mosp 2006)

◀ Uvodnik – dalje s 1. strani

(drastični padec delnic Juventusa po izbruhu škandala, približno -50% v enem samem tednu) ter kaznih. Na srečo nas bo od vsega tega odvrnilo svetovno prvenstvo, katerega Italija se tradicionalno ne more udeležiti brez polemik. Letos ni tradicio-

Satirična fotokompozicija, ki pričuje o Moggijevi "vsemogočnosti".

nalnih kreganj glede postave kot je bilo v starih časih v zvezi z dualizmom Totti-Del Piero ali s problemom Baggio na klopi ipd. Da bi vzdušje ne bilo preveč sproščeno, pa je poskrbel naš Lucianone.

Simon Gergolet

Razglasitev nagrajencev likovnega, fotografskega in literarnega natečaja

Natečaji, ki mlade spodbujajo k ustvarjalnosti in jih motivirajo pri delu

Slovenski kulturni klub in Mladi v odkrivanju skupnih poti že 20 let razpisujeta ob dnevu slovenske kulture likovni, fotografski in literarni natečaj za mlade.

Nagrade najboljšim udeležencem letošnjih natečajev sta SKK in MOSP podelila v nedeljo, 2. aprila 2006. Natečaj je bil namenjen mladim iz zamejstva, njihovo ustvarjalnost pa je ocenjevala komisija,

ki se je delila v tri skupine: prva je nagrajevala fotografske prispevke, druga likovne, zadnja pa literarne. Peterlinova dvorana, kjer je potekalo nagrajevanje, se je za to priložnost napolnila s precejšnjim številom ljudi, predvsem mladih, ki so si na stenah dvorane lahko ogledali fotografske in likovne izdelke ter ob prijetnem vzdušju prisluhnili gledališki skupini SKK-a, ki je prebrala literarne prispevke. Tudi publika je lahko ocenila dela mladih in podelila po eno nagrado za vsak natečaj.

Nagrade so bile zelo bogate: prvouvrščeni na vsakem od treh natečajev so prejeli denarni prispevek, ki ga je darovala Zadruga kraška banka, drugouvrščeni so prejeli uro, za katero je poskrbela draguljarna Malalan z Opčin, tretjevrščene pa je s knjižnim darilom nagradila založba Mladika, ki je obenem poskrbela tudi za nagrade publike.

Za izbor treh najboljših fotografskih prispevkov so poskrbeli inženir prof. Marjan Jevnikar, likovni ustvarjalec in grafični oblikovalec revije Mladika Matej Susič ter profesor zgodovine likovne umetnosti in likovni ustvarjalec Ivan Žerjal iz Gorice. Prvo mesto so dodelili trem fotografijam z naslovom **Nočna mora**, katerih avtorica je **Francesca Vinci**. Drugo mesto je prejel **Robi**

Jakomin s svojim ciklusom **Kras**. **Igor Gherdol** pa se je s svojimi fotografijami z naslovom **Repentabor** uvrstil na **tretje mesto**. Poleg tega je komisija pohvalila fotografije **Erika Stadlerja**, ki so prispele iz Slovenije, zato jih po pravilniku - kljub njihovi kakovosti - ni mogla ▶

Levo: skupinska slika mladih nagrajencev.

« vzeti v poštev za nagrado. **Publika** je za najlepšo fotografijo izbrala **Slap Savica Igorja Gherdola**.

Sliki na desni: publika med prešernovo proslavo;

Jure Kopušar in Patrizia Jurincic prebirata prispevek literarnega natečaja.

ex-aequo delili **Ankina zgodba Julije Berdon** ter pripoved **Sare Zupančič** z naslovom **Na bregu**. Drugo nagrado sta

ex-aequo prejeli poezija **Bela jadrnica Jasmine Guštin** in **Štirje haikuji Martina Pečenika**. Tretjo nagrado pa je komisija dodelila **Valentini Oblak** za črtico **Črni**

Organizatorji so bili z odzivom mladih in publike izredno zadovoljni. Število udeležencev in publike na nedeljskem nagrajevanju priča o pozitivnosti tovrstnih pobud, ki mladino

Likovne izdelke so ocenili likovna kritičarka Magda Jevnikar, pedagoginja arh. Magda Samec in likovni ustvarjalec ter grafični oblikovalec Rado Jagodic.

Prvo nagrado je prejela **Urška Sinigoj**, **drugo** je komisija podelila **Milanu Lavrenčiču**, **tretjo** pa **Veroniki Žerjal**. **Nagrada občinstva** pa je šla **Robertu Busechian**.

Za določitev nagrajencev literarnih prispevkov pa so se sestali novinarka Večera Darka Zvonar Predan, profesorica in prevajalka Diomira Fabjan Bajc ter urednica revije Mladike Nadia Roncelli. **Prvo nagrado** sta si

biseri. **Publika** je soglašala z izbiro komisije in podelila nagrado **Juliji Berdon**. Gledališko skupino SKK, ki je prisotnim prebrala literarne prispev-

ke, so sestavljali Helena Pertot, Julija Berdon, Patrizia Jurincic, Jure Kopušar, Danijel Simonettig, Roberta Busechian in Valentina Oblak.

spodbujajo k ustvarjanju in izražanju lastnih čustev s pomočjo umetnosti. Tudi sama sem bila zelo navdušena nad mladimi ustvarjalci in kakovostjo njihovih umetnin, ki sem jih slišala, prebrala in vide-la na razstavi. Mislim, da so take pobude resnično pozitiven izziv mlademu človeku, ki bi se rad izkazal oz. pomeril s sovrstniki. Taki natečaji spodbujajo in motivirajo, poleg tega pa mladim pomagajo, da sprejemamo kritiko in to nam zagotovo pomaga pri odraščanju.

Patrizia Jurincic

Desno: delo **Urške Sinigoj**, ki je zmagalo prvo nagrado publike in komisije.

Spodaj: triptih "Nočna mora", s katerim je **Francesca Vinci** dobila prvo nagrado fotografiskega natečaja.

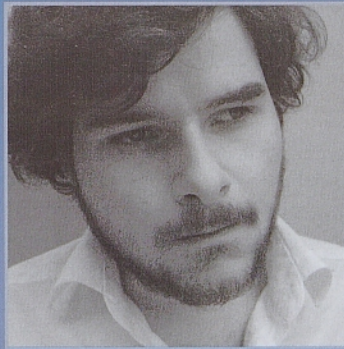
Pogovor z novim predsednikom YEN-a,
Slovincem Aleksandrom Studen-Kirchnerjem

“MANJŠINE SO NAJBOLJ PLODOVITA TLA ZA EVROPSKO IDEJO”

Kot vsako leto se je skupina mospov-
cev udeležila velikonočnega seminarja, ki
ga prireja mladinska manjšinska organiza-
cija YEN. Tokrat je bil semi-
nar v madžarskem mestu
Pécs, organizacija pa je pri-
padala tamkajšnji nemški
manjšini. Najpomembnejša
točka na tedenskem pro-
gramu je seveda “*General
Assembly*” - občni zbor po
naše, na katerem člani
odločajo o sprejetju more-
bitnih novih organizacij, ki
bi se rade včlanile, spreje-
majo resolucije, ki zadeva-

jo manjšinske problematike itd. Seveda pa
tudi izglasujejo nove člane odbora, če je
tem zapadla mandatna doba. Letos smo
tako izvolili novo blagajni-
čarko Katalin Sebök, pod-
predsednico Christiano
Walde, ki je zamenjala člana
MOSP-a Matjaža Jakliča, in
pa novega predsednika
organizacije, ki je zdaj Slo-
venec Aleksander Studen-
Kirchner.

V naslednjih vrstah si
lahko preberete kratek in-
tervju z novim predsedni-
kom YENa.

Aleksander Studen-Kirchner

► Za uvod se predstavi sam.

► Rojen sem v Ljubljani, očetu Nemcu in mami Slovenki. Do mojega četrtega leta smo živeli na Bledu, potem pa se preselili v Nemčijo blizu Nürnberga. Tam sem hodil v šolo in končal gimnazijo, potem pa sem šel študirat na Dunaj. Začel sem s filozofijo, germanistiko in klasično filologijo, ostal sem pa pri slavistiki/slovenščini. Na Dunaju sem se začel tudi “zares” vkvarjati s pisanjem, kar je v bistvu moje prvo delo. Doslej sem objavil nekaj

kratkih zgodb in več poezij, jese-
ni pa naj bi sledil moj prve-
nec, zbirka poezije. Moj literar-
ni jezik je nemščina. Sem tudi
predsednik Kluba slovenskih
študentk in študentov na Du-
naju, kjer prirejam slovenske
literarne večere in kjer izdajam
dvojezično (nemško-sloven-
sko) literarno revijo “punt!”.

► Prvič predseduje mladinski organizaciji YEN Slovenec, kako je sploh do take odločitve prišlo ... si imel pomisleke, preden si dokončno sprejel?

► No, ko so me prvič nagovorili, ali bom kandidiral, je bil to zame hkrati šok in velika čast. Najprej sem odklonil, ker nisem bil pripravljen na to. Ampak potek seminarja in ljudje, ki so vedno bolj pritiskali z vprašanjem: ali boš?, me je prepričalo. Bilo mi je pa tudi izziv voditi tako organizacijo, kjer se 31 manjšin iz 17-ih držav skupaj zavzema za pravice manjšin in ohranitev kulturne in jezikovne pestrosti Evrope.

► Kako sploh potekajo volitve, koliko traja mandatna doba?

► Mandatna doba traja dve leti. Volitve potekajo precej enostavno: nekdo te predlaga, potem sprejmeš, se predstaviš in potem te volijo. Moraš imeti absolutno večino.

► Pravzaprav nisi pravi manjšinec ... Misliš, da poznaš dovolj dobro razne manjšinske stvarnosti?

► To je dokaj boleče vprašanje zame. Ne bi rad, da kdo misli, da sem kandidiral zaradi kakšne možne politične dogodivščine. Kot pol Slovenec in pol Nemec sem nekako vedno pripadal manjšini, sicer ne avtohtoni, ampak vendarle. Tako v Nemčiji, kot tudi v Sloveniji sem si vedno postavil vprašanja: kaj sem, kam spadam in ali pripadam ljudjem okoli mene? To so, se mi zdi, tudi bistvena vprašanja za identiteto manjšinca. Potem pa sem kot predsednik Kluba na Dunaju že iz tradicije odgovo-

Na slikah:
predavanja in
debate, nova
prijateljstva,
različne navade
in kulture,
zabava, obilo
hrane ... vse to
(in še več) je
nudil letošnji
Easter seminar
na Madžarskem
(foto Danilo
Pahor).

ren tudi za to, da se borimo za pravice Slovenske manjšine na Koroškem in Štajerskem. V Klubu in na dunajski slavistiki sem bil močno sensibiliziran za manjšinske teme, ne nazadnje me je tu veliko naučila tudi moja profesorica Katja Sturm-Schnabl, sama Korošica. Njen angažma nikoli ni bil samo znanstven: bil je družbeno-političen. To nam je vcepila, skupaj s prepričanjem, da če se hočeš boriti za lastno kulturo, se moraš boriti za obstoj vseh kultur, ker se prelivajo in ker je njih izmenjava temelj za obogatitev družbe in za razvoj kulture in jezika. Tudi kot umetniku se mi

zdi družbeno-politični angažma silno važen, sploh glede jezikov. In manjšine so mi bile - od kar sem prišel z njimi v stik, kar se je zgodilo žal zelo pozno (saj te v šoli nič o tem ne naučijo) - vedno blizu. Zame so najboljši primer in najbolj plodovita tla za Evropsko idejo, to je sobivanje različnih kultur v miru.

► **Kako vidis YEN v svoji mandatni dobi? Bo prišlo do kakih večjih sprememb?**

► Jaz vidim YEN kot močno in vitalno organizacijo, ki pelje zastopnike manjšin do sodelovanja z drugimi manjšinami v boju za lastne in tuje pravice. Do večjih ali manjših sprememb bo prišlo, važno je, da so potrebne in da so vsebinske. Nameravam recimo vnesti malo več kulturnih, se pravi vrhunsko kulturnih prireditev. Ena ideja je literarni festival manjšinskih jezikov. Kot prvo je važno, da se novi odbor najde in optimizira delo, pa tudi, da se ohrani delo prejšnjega odbora. Zelo pomembna je pa tudi širitev YENa: pomagati manjšinam, da se organizirajo in jih povabiti, da se včlanijo, to bo naša naloga. Več nas je, bolj močni in bolj vidni smo. Cilj bi moral biti, da so nekega dne vse manjšine zastopane v YENU. Ampak za to si bo moralo slediti še več predsednikov...

► **Katere značilnosti mora imeti manjšina, da lahko prosi za včlanjenje v YEN, oz. katerim pogojem mora zadostiti?**

► Mora biti organizirana manjšinska organizacija, ki se pretežno ukvarja z mladinskim delom, in v kateri odloča pretežno mladina sama. Njene strukture morajo biti demokratične in se mora strinjati s cilji in nalogami YENa. Potem mora 3 mesece pred glavnim občnim zborom poslati svoj statut in zaprositi za članstvo. Občni zbor mora z absolutno večino potrditi včlanitev. Potem postane za vsaj eno leto izredni član, preden postane polnopraven član. Do takrat

nima glasovne pravice za volitve. S tem odbor YENa in člani lahko opazujejo, kakšno je "nastopanje" člana, to se pravi, če je v skladu z našimi vrednotami, naprimer če mu je res kaj za pestrost kultur in jezikov v Evropi, ali pa če se zavzema samo za lastne cilje.

► **V zadnjem desetletju prejšnjega stoletja, se je geopolitična slika Evrope bistveno spremenila, narodna zavest in samozavest manjšin pa se je okrepila. V zadnjih letih prihaja do širitve YENa v številu včlanjenih organizacij. Se bo ta širitev še nadaljevala, mislim predvsem na manjšine zahodne Evrope, tudi tiste, ki so nekoč že bile včlanjene (Katalonci, Valežani ...)**

► Kot sem že omenil, je to sigurno težnja novega odbora. Na tem področju je YEN že napredoval predvsem na Balkanu, kjer smo dobili tri nove člane. Jeseni bo Youth Leader Seminar v Subotici v Vojvodini pod geslom United Colours of Balkan, tako da bomo to delo tu nadaljevali. Naslednji velikonočni seminar pa bo blizu Lourda v Okcitaniji, južni Franciji, in medtem ko se dela intervju, potuje poslanec k Bretoncem v severno-zahodno Francijo. Geografično ravnotežje v YENU je zelo važno, važno pa je tudi, da se dobi čim več članov v "starih evropskih državah", ki se sicer zajemajo za manjšinske pravice pri novih članih v EU, sicer pa nič dosti ne naredijo za lastne narodne skupine. Tretja geografska točka pa so baltske države.

► **Dve nam Slovencem v Italiji (po razdalji) najbližji manjšini sta manjšina Italijanov v Sloveniji in na Hrvaškem pa tudi furlanska manjšina. Obstaja kaka možnost, da bodo v bodoče pristopile k YENU?**

► Seveda obstaja možnost. Če so organizirane in če bi hotele k nam pristopiti, bi to bilo največje veselje.

Hvala lepa, še enkrat čestitke ob izvolitvi, pa mnogo sreče v nadaljnjem delu.

Danilo Pahor

Od 14. do 16. julija v Tinjah na Koroškem

16. DRAGA MLADIH: "VKLJUČI SE! - NE SKLJUČI SE!"

Jesenski del vseslovenskega srečanja mladih bo na Opčinah

Draga mladih je vseslovensko srečanje mladih, tradicionalni intelektualni forum mladih iz Slovenije, zamejstva in zdomstva. Zrasla je iz vsakoletnega srečanja Draga na Opčinah pri Trstu. Na forumu mladi razmišljamo o aktualnih družbenih premikih v sodobni globalni družbi, pri tem pa se opiramo na vrednote slovenstva, demokracije, dialoga in povezanja.

Glavna tema letošnje že 16. Drage mladih, ki bo prvič potekala na Koroškem, bo vprašanje integracije tradicionalnih in novih manjšin tako v posameznih državah kot v okviru Evropske unije. Z uveljavljenimi predavatelji in gosti iz akademskega, kulturnega in političnega življenja bomo razmišljali o pojmih, kot so identiteta, asimilacija, integracija, multikulturalnost, sobivanje, predsodki, strpnost, zaščita ipd. Pri tem se ne bomo osredotočili samo na probleme slovenskih manjšin v Italiji in Avstriji ter na Hrvaškem in Madžarskem ali na probleme narodnih manjšin v Sloveniji, pač pa bomo

razpravljali tudi o problemih novih priseljenjskih skupnosti ter o položaju malih držav in narodov v evropskih integracijskih procesih.

V delavnicah bo priložnost za prijetno druženje in ustvarjanje ter spoznavanje kulturnih in naravnih znamenitosti Koroške.

Program bo letos nadvse bogat! Vse se bo začelo v **petek, 14. julija** v Tinjah na Koroškem:

do 15.00 prihod, prijava, nastanitev

16.00 slovesno odprtje srečanja

17.00 odhod na goro sv. Heme pri Globasnici; ogled in večerja

sobota, 15. julij 2006

10.00 okrogla miza: "Integracija - quo vadis?"

Gostje: teolog Peter Kovačič-Peršin, sociolog prof. dr. Emidij Susič, psiholo-

ginja prof. dr. Mirjana Nastran Ule

14.00 **delavnice**: debatna, vodi mag. Marjan Pipp; bobnanje, vodi Paulos Worku; pevska, vodi Edi Oraže; likovna, vodi mag. Karl Vouk; snemalna, vodi Miha Dolinšek; novinarska, vodi Marjan Velik; fotografska, vodi Vincenc Gotthardt; kolesarjenje, vodi Dominik Pipp; komunikološka, vodi A. Tolmaier; lutkarska, vodi Nataša Hrlec

19.00 zabavni večer z glasbo

nedelja, 16. julij 2006

10.00 okrogla miza: "Integracija v multikulturalni družbi"; gostje: Marco Gabriel, referent pri Ligi za človekove pravice, Karel Smolle, politik in prevajalec, dr. Mojca Medvešek, sociologinja

13:00 refleksija

14:00 izlet: ogled Krnskega gradu, vojvodskega prestola in Gospe Svete

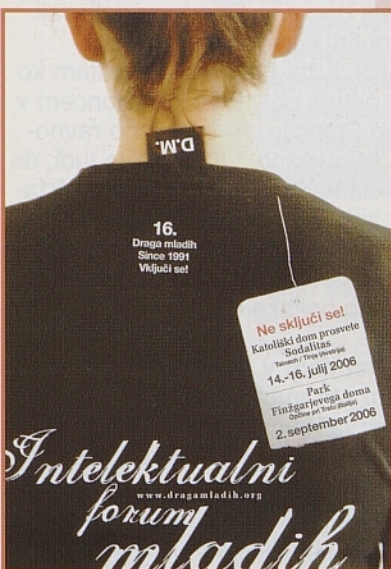
Kot že minula tri leta, bo tudi letošnja Draga mladih razdeljena na dva dela. Po poletnem delu na Koroškem, se bo srečanje nadaljevalo v parku Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu, in sicer v **soboto, 2. septembra 2006**, s tretjo okroglo mizo na izbrano temo:

10:00 okrogla miza: "Integracija Slovenije v Evropi"; gostje: prof. dr. Danilo Türk, pravnik in nekdanji svetovalec pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, dr. Zdravko Inzko, diplomat, generalni veleposlanik Republike Avstrije v Sloveniji.

Teden pred jesensko drago mladih bo potekal **2. Festival Drage mladih z delavnicami, športnimi, debatnimi in kulturnimi srečanji**.

Več o tem pa v prihodnji številki Rasti in v dnevnem tisku. Ta čas pa nas pokliči ali pa se prijavi na www.dragamladih.org. Informacije nudijo na naslednjih naslovih: Mladi v odkrivanju skupnih poti, Ul. Donizetti 3, 34133 Trst, tel.: 0039 040-370846, rast_mladika@hotmail.com; Katoliški dom prosvete Sodalitas, Proštijška ulica / Propsteiweg 1, A - 9121 Tainach/Tinje, tel.: 0043 (0) 4239-2642, office@sodalitas.at.

Breda Susič

Katoliški dom prosvete Sodalitas / Tainach / Propsteiweg 1, A - 9121 Tainach/Tinje, 2. september 2006

WWW.DRAGAMLADIH.ORG

Dana Candek

VELIKI ZADETEK

Druga nagrada na literarnem natečaju Skk–Mosp 2004.

3 12 57 62 84 joker 6

3 12 57 62 84 joker 6

Saj ne more biti res!
Enostavno ne more biti res!

3 12 57 62 84 joker 6

Kaj pa če vse to le ni privid,
ampak čista realnost?

3 12 57 62 84 joker 6

Mogoče bo bolje, da si nataknem naočnike in natančneje preverim številke na časopi-snem odrezku. Jaz in številke (beri matematika) smo namreč od nekdanj sprte. Mogoče so se tudi danes odločile, da me bodo malce povlekle za nos!

Ne, prav sem videla. V roki držim srečko z zmagovito kombinacijo. Juhuuuuu! Trararaaaa! Hojladrija! Hopsasa! Postala sem MILIJONARKA! Mi-li-jo-nar-ka! Kdo bi si mislil, da bom kdaj v življenju de-ležna takega blagoslova!

3 12 57 62 84 joker 6

1 000 000 000 000 : 12 x 4 - 12%... Krasno! Denar mi zadostuje za tristo šestdeset let, osem mesecev in dva tedna. Sploh ni treba, da se vrnem v šolo. Lahko bi se celo preselila, čeprav mi moj dom popolnoma odgovarja. Kaj vse lahko naredim s tem bajnim premoženjem!!!

Februar 2045

Kako lepo je živeti! Sedim na robu bazena, sončim se in srebam ledeni čaj. Okoli mene kar mrgoli natakrajev. Dovolj,

da mignem z mezincem leve noge... in že se prikaže postaven plavolasec. Vljudno se pokloni, mi mikavo pomežikne in z očarljivim nasmeškom vpraša: "S čim vam lahko po-strežem, prelepa gospodična?" Moj delovni urnik je vsak dan enak: sončenje, lenarjenje, sprehodi po peščeni plaži, partije tenisa, zvečer pa disko in nora zabava. Seveda se od časa do časa spomnim tudi na svoj želodček, ki se mu tu prav dobro godi. Karibska hrana je izvrstna.

Marec 2045

Danes sem z Jupitrom šla v gozd na sprehod. Kupila sem namreč kočjo na nekem osam-ljenem gričku. Tu me obdajajo samo mir, ptičje petje in občasni lajež mojega prijatelja štirinožca. Narava se prebuja, vse okoli mene cveti in dehti, jaz pa se veselim življenja. Nimam se nad čim pritoževati.

Junij 2045

Jadrnica enakomerno polzi po morski gladini, oglašajo se galebi, prijeten veter mi mrši lase... John in jaz sva objadra-la že lep del sveta. Nikoli nisem bila tako srečna! Samo nekaj me skrbi, v pasu sem zmeraj bolj okrogla. Po naravi sem že tako in tako sladko-snedna, če pa se vsak dan gostiš z najbolj izbranimi in večkrat zelo kaloričnimi jedmi, se to s časom pozna na obli-nah. Pa kaj mi mar! Važno je, da ne zapravljam svojega živ-ljenja! Odkar sem zadela tiste srečne številke, ne vem več, kaj pomenijo stres, strah, strup

napetosti. Včasih sem trpela samo zato, ker se mi je latin-ska šolska naloga ponesrečila. Devetica je bila že katastrofa. Kakšno neumno bitjece!

Maj 2047

Nič več mozoljev, gostih obrvi, temnih dlačic nad ustni-cami. Če bi me zdaj videla mama, bi bila verjetno razoča-rana, ker so ji tu, v lepotilnem salonu, pobrali delo. Mučenje moje najstniške kože je bilo namreč zanjo vedno velik užitek. Mogoče pa ji bom, ko se bom vrnila domov, dovolila, da me še malo "polepša", (če bo to sploj potrebno).

Julij 2047

Letim! Čutim se prosto! Jaz in črni žrebec sva enostavno eno samo telo, eno srce, ena duša. Končno sem si lahko pri-voščila čisto svojega konja. Vem, da me bo vzdrževanje veliko stalo, a denarja imam trenutno na pretek, zato už-i-vam, dokler lahko.

November 2047

Danes sem šla po nakupih, pa nisem mogla kaj, da si ne bi privoščila manjšega darila: krasno obleko znamke Dol-ce&Gabbana. Ves čas se opa-zujem v ogledalu. Moram priz-nati, da sem res lepo izbrala. Obleka mi je naravnost narisa-na na kožo. Božansko!

December 2047

Vse se svetlika, vse je v lučkah. Saj mi je Romana pri-povedovala, da je Las Vegas

(dalje) ►►

prestonica zabave, ko pa to doživiš na lastni koži, imaš popolnoma drugačen občutek. Tudi mene je, kot mnoge druge iskalce sreče, pritegnilo to mesto, pa ne iz želje, da bi svojemu premoženju dodala še kak bankovec. Želela sem se samo zabavati. Žal mi sreča danes ne stoji ob strani: izgubila sem dva tisoč evrov. Še dobro, da si lahko privoščim tudi tele neumne igrice.

April 2048

Zlati prstan s štirimi dragocenimi kamni se prav lepo poda moji roki.

Maj 2048

Kupila sem nov računalnik. Najnovejši model. Koliko možnosti ti lahko nudi čisto majhna črna škatla! Z enim samim dotikom tipkovnice lahko prenameš ploščo, poklepetaš s prijateljem na drugi strani zemeljske oble ali pa izrišeš svoj avtoportret, ki ti ga pametni strojček spremeni v najlepšega, kar jih je. Nič čudnega, da je moj na las podoben Juliji Roberts.

Avgust 2048

3 12 57 62 84 joker 6

Že nekaj noči ne morem spati. Moje življenje se spreminja v pravo moro.

3 12 57 62 84 joker 6

Te navidezno nedolžne številke me preganjajo dan in noč. Karkoli delam, kjerkoli sem... Ne morem se jih znebiti! Mogoče sem znorela. Ne vem. Samo to vem, da ne bom dolgo zdržala. To je groteska, paradoks, ne pa življenje.

September 2048

3 12 57 62 84 joker 6

3 12 57 62 84 joker 6

November 2048

December 2048

3 12 57 62 84 joker 6

Dovolj, dovolj, dovolj! Iz dneva v dan postajam otožnejša, napetost narašča, življenje ni več nobena idila, ravno nasprotno. Kaj je pravzaprav življenje? Ali je samo zapravljanje, nore veselice in luk-suzna potovanja? Ne znam si odgovoriti, ker ne

poznam nobenega drugega načina preživljanja svojega časa.

Januar 2049

In že sem stopila v novo leto. Bogata sem, seveda, zelo bogata. Še vedno bi lahko živela kot princeska, še vedno bi lahko trosila denar za neumnosti, ampak ne gre. Vse mi je začelo presedati. Postala sem predrzna lahkoživka, ki skrbi samo za svoje telesno ugodje. Prepričana sem bila, da posvečam dovolj pozornosti tudi deševnemu in duhovnemu. Zdaj pa sem spoznala, da ni tako: že dolgo časa sem osamljena in iz dneva v dan sebičnejša. Nimam prijateljev. Moja edina družba sta dva štirinožca. Sprašujem se, zakaj. Verjetno ne znam prisluhniti ljudem okoli sebe. Moja duša je prazna. Le kako naj jo napolnim? Že se mi ponuja rešitev. Podala se bom na potovanje.

Junij 2050

Več kot leto dni sem preživela v Indiji. Revščina, velika revščina. Tam smrt preži nate na vsakem vogalu. Ljudje onemogli klecajo na tla, ti pa si nemočen, ne veš, kako bi jim podal roko in priskočil na pomoč. Denar tu ne pomaga. Človek je lahko srečen že, če preživi do večera. O razkošju, ki sem se ga v zadnjih letih do sitega naužila, ni v tem neizprosno svetu ne duha ne sluha. Ko vidiš, kako je življenje Indijcev težko, se neizbežno zamisliš in se vprašaš: "Kako jim lahko pomagam? Kako lahko

osmislim njihovo in predvsem svoje življenje?" Živim v svetu razsipnosti, komformizma in nevroze, že dolgo časa ne občutim tistega blagega občutka notranjega miru, čeprav mi navidezno nič ne primanjkuje...

... Tako sem razmišljala, ko sem se sprehajala po

hrupnih ulicah mesta New Delhi. Naenkrat sem ob sebi opazila berača in presunljiv izraz v njegovih očeh. V meni je začela rasti neka nadzemeljska sila in v trenutku sem vedela, kaj moram storiti. Skoraj vse svoje zlahka pridobljeno premoženje sem poklonila raznim človekoljubnim ustanovam v Indiji. Vem, da se z denarjem marsičesa ne da doseči, vseeno pa upam, da jim bo vsaj malo olajšal življenje.

Nazadnje bi vas rada pomirila. Nikar ne bodite v skrbeh zame. Z denarjem, ki mi ostaja, lahko preživim še vsaj petdeset let. Petdeset srečih in polnih let, to ni od muh!

(foto Erik Stadler)